

Obrazkovy časopis pre humor a satyru. Urednik Duro Čajda. Cena 2 gold. — 5) Včelka. Obrazkovy časopis pre školskú mládež. Urednik Andrej Sokolik. — Včelka je hodila vsak mesec po jedenkrat na svetlo in veljala 2 gold. za celo leto. — 6) Katolicke Noviny. Urednik Martin Kollar. Cena 2 gold. — 7) Korouhevna Sionu. Cirkvení časopis, věnovany veškerym žaležitostem cirkve ev. a. v. Vyhodi v Skalci dva razy mesačne. Urednik Michal Boor. Cena 3 gold. — 8) Kazatelna. Izhaja po dvakrat na mesec in velja 4 gld. za celo leto. Urednik Fr. R. Osvald. — 9) Slovenské Pohľady. Časopis pre literaturo, vedu, umenie a politiku. Redaktor Svetozar Hurban. Ta časopis, podoben „Ljublj. Zvonu“ prinaša samo izborne in dovršene članke ter je Slovacom gotovo v posebno čast.

M.

**Profesor Louis Legér**, dobro znani francoski učenjak in pisatelj, priobčuje v pariškem časopisu: „La nouvelle revue“ potopisne črtice z naslovom: „Une Excursion chez les Slaves méridionaux“. V zvezku izdanem v 15. dan meseca decembra 1882. l. je natisnen članek: „De Lom Palanka à Sofia. — Le nouveau royaume de Bulgarie“. Od 797. do 825. strani. — V sešitku od 1. febr. 1883. l. pa popisuje: „Philippopoli et Rouméli orientale“. (Od 514 do 535 str.).

M.

**Ruska književnost.** Knjaz Kurbskij. (V 4-h častjah. Soč. B. Fedorova. St. Peterburg 1883. Cena 2 rub.). To je naslov znamenitemu zgodovinskemu romanu, ki je izšel zdaj v drugi izdaji. V njem je Fedorov dobro naslikal rusko življenje za carja Ivana Groznega in izvrstno („majsterski“ pravi „Luč“) opisal značaj romanovega junaka kneza Kurbskega. Ker je doba Ivana Groznega jedna najvažnejših v starejši ruski zgodovini, zato hočemo ob kratkem izpregovoriti o razmeri med carjem Ivanom in knezom Kurbskim, opiraje se na Porfirjeva (Istorija ruskoj slovesnosti) in na Solovjeva (Istorija Rossiji).

Knez Andrej Kurbskij je bil jeden najslavnejših mož za carstvovanja Ivana Groznega. Dasi se je odličil v mnogih bitvah, posebno v oni pri Kazanji, zameril se je vendar Ivanu Groznemu zaradi jedne same izgubljene bitve z Litovci tako, da je moral bežati v Litvo, kjer je prestopil na stran poljskega kralja Sigismunda. V Litvi se je tačas pravoslavje umikalo katolištvu, ker se pravoslavni propovedniki niso mogli meriti z izobraženimi katoliškimi, zlasti z jezuiti. Za tega delj je knez Kurbskij pisal pisma knezu Ostroškemu, kneginji Čartorijski, panu Trockemu in drugim imenitnim osobam, prigovarjajoč jim skrbeti za večjo prosveto in zbiral dela cerkvenih očetov iskaje jim prelagatelj. Že precej v letih se je sam začel učiti latinščine, retorike in dialektike. Prevel je teologijo in dialektiko sv. Janeza Zl., nazvano „Margarit“, in spisal je zgodovino florentinskega cerkvenega zbora.

Važnejše od tega so pa njegove poslanice (poslanija) k carju Ivanu Groznemu in njegova „istorija Joanna Groznago“. Knez ne more trpeti samovoljno vladajočega in boljarstvo prezirajočega carja, za tega delj mu pošilja ostre poslanice, katere pa car zavrača z ravno tako ostrimi odgovori. V vsej tej korespondenciji ni najmanjšega sledu diplomatični etiketi, dajeta se prav po domače. Tako n. pr. Kurbskij piše: „Zakaj si ti, car, pobil močne v Izraelu in od Boga tebi dane vojvode izročil raznim smrtnim kaznim, v cerkvah božjih prelil njih